

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

คู่มือการทดสอบสมรรถภาพทางกายตามแบบทดสอบมาตรฐานระหว่างประเทศ

คำนำ

ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 18 จัดให้มีขึ้น ณ กรุงโตเกียว พ.ศ. 2507 (ค.ศ. 1964) ซึ่งเป็นประเทศเจ้าภาพได้เชิญบรรดานักกีฬาจากประเทศต่าง ๆ รวมกัน จัดตั้งคณะกรรมการนานาชาติเพื่อสร้างมาตรฐานของทดสอบสมรรถภาพทางกาย นี้เรียกว่า International Committee For the Standardization of Physical Fitness Tests กรรมการคนหนึ่งได้เริ่มประชุมครั้งแรกในปีนั้น และได้ประชุมต่อมาอีกปีละครั้งจนถึงครั้งสุดท้ายซึ่งเป็นครั้งที่ 5 ได้ประชุมกันที่กรุงเม็กซิโก ประเทศเม็กซิโก ก่อนที่จะเริ่มการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 19 คือ ในวันที่ 4-6 ตุลาคม 2511 (ค.ศ. 1968) จาจุดมุ่งหมายเดิมซึ่งที่ประชุมมีมีทิว่า ควรจะได้สร้างข้อทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐาน ขึ้นใช้ทำการทดสอบบุคคลชายหญิงอายุตั้งแต่ 6-32 ปีของประเทศไทย ทั่วโลก เพื่อเก็บข้อมูลนำมาเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายของกันและกัน คณะกรรมการได้พิจารณาอย่างรอบคอบในการกำหนดข้อทดสอบมาตรฐานระหว่างประเทศครั้งนี้ และในที่สุดก็มีมติให้กำหนดข้อทดสอบสมรรถภาพทางกายในลักษณะที่บ่งถึงความเร็ว พลังหรืออำนาจงานบังคับตัว ความแข็งแรง ความทนทาน ความว่องไว และความอ่อนตัวตามลำดับ โดยกำหนดข้อทดสอบมาตรฐาน 8 อย่าง ดังต่อไปนี้

ข้อทดสอบมาตรฐานระหว่างประเทศ 8 อย่าง

1. วิ่ง 50 เมตร
2. ยืนกระโดดไกล
3. แรงปีบ
4. ลุกนั่งใน 30 วินาที
5. วิ่งเก็บของ ($10 \text{ m} \times 4$)

6. คิงชอก

6.1 คิงชอก (ชายอายุ 12 ปีขึ้นไป)

6.2 งอแขนหอยตัว (ชายอายุต่ำกว่า 12 ปีและหญิง)

7. งอตัวช่างหนา

8. วิ่งทางไกล

8.1 1,000 เมตร สำหรับชายอายุ 12 ปี และมากกว่า 12 ปีขึ้นไป

8.2 800 เมตร สำหรับหญิงอายุ 12 ปี และมากกว่า 12 ปีขึ้นไป

8.3 600 เมตร ทั้งชายและหญิงที่อายุต่ำกว่า 12 ปี

ข้อแนะนำเบื้องต้น

1. ขอทดสอบเหล่านี้ให้กับชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 6-32 ปี และอยู่ในข่ายความสามารถของบุคคลที่มีสุขภาพปกติ

2. ผู้รับการทดสอบต้องเข้าใจในวิธีการและจุดมุ่งหมายของการทดสอบและปฏิบัติโดยยังถูกต้อง

3. ควรทำการทดสอบสองวัน หรือวันเดียว 2 ระยะ คือ ตอนเช้าและตอนบ่าย โดยในเมื่อเวลาหยุดพักระหว่างการทดสอบระยะหนึ่ง ๆ อย่างพอเพียงสำหรับทดสอบ 1,2 และ 8 คือ วิ่ง 50 เมตร ยืนกระโดดไกล และวิ่งทางไกลนั้นให้ทำการทดสอบวันหนึ่งหรือ ระยะหนึ่ง ขอทดสอบ 3, 4, 5, 6, 7 (หญิง) คือ แรงบันดาลใจ 30 วินาที วิ่งเก็บของ คิงชอก และก้มตัวลงช้างหน้านั้นให้ทดสอบอีกวันหนึ่งหรืออีกระยะหนึ่ง

1) วิ่ง 50 เมตร

อุปกรณ์ นาฬิกาจับเวลา บอกรหัสบันทึกตัวแรกของวินาที รายชื่อผู้รับการทดสอบ จูงหัวใจ ประมาณ 50 ม., ปืนปล่อยตัว, เส้นเริ่มและเส้นชัย

วิธีปฏิบัติ เมื่อมีคำสัญญาณว่า "เข้าที่" ให้ผู้รับการทดสอบยืนให้เทาหนึ่งเท้าได้ จอดเดินเริ่ม (ไม่ต้องยกตัวในท่าอ ก วิ่ง) เมื่อพร้อมแล้วให้สัญญาณปล่อยตัว ผู้รับการทดสอบ วิ่งตามร่อง เริ่มที่ไปตามทางที่กำหนดให้จนถึงเส้นชัย

การคิดคณ์ ถือเวลาเป็นเกณฑ์อย่างที่ ทศนิยมตัวแรกของวินาที เอาเวลาที่สั่งให้สุดในการประลอง 2 ครั้ง

ระเบียบการทดสอบ

1. การใช้ปืนยิงในการปลดอยตัว (หากปืนต้องไม่ได้ให้ใช้หัตถศรัณยุณามเพื่อให้ผู้จัดเวลาที่อยู่ใกล้เส้นชัยสามารถเห็นสัญญาณได้)
2. ในคราวใช้รองเทาทับ
3. อนุญาตให้วิ่งได้ 2 ครั้ง แล้วบันทึกเวลาที่สั่งให้สุดไว้
4. จัดยับเวลาประมาณ 7 วินาที
5. ทางวิ่งควรเรียบตรงอยู่ในสภาพดี
6. อาการอาจทำให้เกิดผลในการเปลี่ยนเที่ยวนัด เช่น ความแรงของลม และอุณหภูมิ

2) ยืนกระโดดไกล

อุปกรณ์

1. ใช้พื้นที่เรียบและไม่ลื่น
2. เทปวัดระยะและไม้อักษร T ใหญ่
3. แมรงปีกผุ้น หรือผ้าเช็ดพื้น
4. รายชื่อผู้รับการทดสอบ

(หมายเหตุ ทำเสน่เริ่ม ขึ้นเทปวัดระยะไว้กับพื้นช้างทางที่จะกระโดดให้พร้อมที่จะอ่านคะแนนได้ทันที)

วิธีปืนตัด ให้ผู้รับการทดสอบยืนให้ปลายเท้าหันส่องอยู่หลังเสน่เริ่ม หลังจากซ้อมให้ยิ่งแข็งหงส่องไปข้างหน้าและก้มตัวไปข้างหน้าแล้ว เมื่อได้จังหวะก์ให้ยิ่งแข็งหงส่องไปข้างหน้าอย่างแรงพร้อมกับกระโดดด้วยเท้าหันส่องไปข้างหน้าให้ใกล้ที่สุดที่จะได้

การคิดคณ์ ถือระยะทางที่กระโดดเป็นเซ็นติเมตร

ระเบียบการทดสอบ

1. ให้ประลองไก่ 2 ครั้ง เอาครองที่ดีสุด
2. ให้วัดระยะจากเส้นเริ่มไปยังรอยสันเทาของไก่ที่สุด ถ้าผู้รับการทดสอบเลี้ยงหักหงายหลังมือแตะพื้นถือว่าใช้ไม่ได้ ให้ประลองใหม่
3. เท้าหงส์สองตัวอยู่บนพื้นจนถึงขณะที่กระโจนออกไป

3) แรงบีบ

อุปกรณ์

1. เครื่องวัดแรงบีบที่วัดได้เที่ยงและแน่นอน
2. ก้อนแมกนีเซียมคาร์บอโรเนต
3. รายชื่อผู้รับการทดสอบ
4. โถตะบันหักพร้อมเก้าอี้

วิธีปฏิบัติ ผู้รับการทดสอบอาจมีอุปกรณ์แมกนีเซียมคาร์บอโรเนตแล้วจับเครื่องวัดแรงบีบในท่าที่เหมาะสมให้เป็นเส้นตรงกับแขนหอนกลางและปลดอยห้อยลงไปใกล้ขาหอนบน ข้อนิ้วองคุลีที่ 2 ควรกำเครื่องมือให้ระดับและรับกับน้ำหนักของเครื่องวัด และบีบวนเข้ากับฝ่ามือให้ฐานของนิ้วหัวแม่มือจัดหรือเกย平ปลายนิ้วสักเม็ดจับบีบแล้วยกให้ห่างจากลำตัว บีบเครื่องวัดเต็มที่โดยใช้แรงมากที่สุด

การคิดคะแนน คิดแรงเบ็นก์ ลักษณะของมือแตละขา

ระเบียบการทดสอบ

1. ควรอ่านผลจากมือบีบข้างที่ดันด้วยนิ้ว
2. ให้ประลองไก่ข้างละ 2 ครั้ง และบันทึกผลแต่ละครั้งไว้โดยพิจารณาครั้งที่ดีสุดของแตละขา
3. ระหว่างทดสอบห้ามไม่ให้มือหรือเครื่องวัดถูกร่างกายหรืออวัตถุอื่นใด และไม่อนุญาตให้เหวี่ยงหรือโถมตัว ถ้าฝ่ามือไม่ประลองใหม่ หมายเหตุ ควรใช้เครื่องวัดแรงบีบที่ปรับให้เหมาะสมกับมือ เช่นแบบ Smedley

(ของสหราชอาณาจักร, อังกฤษ) แบบ Loughborough (ของอังกฤษ) ที่ใช้ทั่วไปมักเป็นขนาดเล็ก เพราะจับได้เหมาะสมและแรงบีบสูง การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นการขยายแรงดึงสูงของผู้รับการทดสอบที่แข็งแรงกว่าไปในตัว ฉะนั้น เมื่อจับเครื่องบีบจึงควรให้อกาลแห่งการทดสอบจับให้เหมาะสมเมื่อเดียกอน

แรงดึงใจ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งท้องให้ผู้รับการทดสอบเกิดความพยายามรวมรวมกำลังอย่างเต็มที่เพื่อให้คะแนนที่ได้เป็นความแข็งแรงอันสูงสุดแท้จริงในขณะที่ทำการทดสอบ

ควรตรวจสอบเครื่องวัดแรงบีบให้เที่ยงและแน่นอนก่อนที่จะทำการทดสอบ

4) ลูกน้ำใน 30 วินาที

อุปกรณ์

1. นาฬิกาจับเวลา

2. เบ้า

3. รายชื่อของผู้รับการทดสอบ

วิธีปฏิบัติ ผู้รับการทดสอบบนหางยนบเบ้า หรือพื้นราบ เท้าวางหางกันประมาณ 30 เซนติเมตร เขางอตั้งเป็นมุมฉากในแนวมือสอดประสาณกันที่หายหอย คูกุเขาระหว่างเท้าผนอน โดยกดหลังเท้าผนอนไว้ทั้งสองข้าง เพื่อให้สนเทาของบุนหอนติดกับเบ้า เมื่อพร้อมแล้วให้สัญญาณ "เริ่ม" ผนอนลูกชิ้นสูหานั่งพร้อมกับก้มศีรษะลงในระหว่างหัวเข้าหัวส่อง พร้อมกับหุ่นศอกไปข้างหน้า และวนกลับไปส่องให้หลังและมีจดเบ้าแล้วกลับลูกชิ้นสูหานั่งทำติดกันไปอย่างรวดเร็ว ให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ภายในเวลา 30 วินาที

การคิดคะแนน นับจำนวนครั้งของการลูกน้ำที่ถูกกลับมาและบริบูรณ์ใน 30 วินาที

ประเมินการทดสอบ

1. ให้ทำการทดสอบเป็นครั้งๆ โดยผู้รับการทดสอบบนหางและคุ้นเคยกับหลังเท้าให้สนเทาติดกับเบ้าหรือพื้นเสมอ

2. นิ้วมือหงส์สองต้องสอดประสาณกันอยู่ที่หายหอยตลอดเวลาในการทดสอบ

3. เข้าอยู่ในห้องเป็นมุนกากตลอดเวลาการทดสอบ
4. หลังและคอจะต้องกลับไปอยู่ในตำแหน่งที่เริ่มตนทุกครั้ง โดยให้หลังมือสัมผัสพื้นดังนั้นที่เหมาะสมที่สุดควรเป็นเบาะหรือสนามหญ้า
5. ไม่อนุญาตให้ใช้ศอกคันพื้น
6. ห้องทำคิดทดสอบเรื่อยไปแต่ถ้าเป็นห้องหุ่นพักจะไม่เสียสิทธิ์
7. อาจทดสอบได้ครั้งละหลาย ๆ คนโดยใช้ระบบกรรมการร่วมเมื่อได้แนะนำดูแลอย่างพอดีเพียงและเป็นที่ไว้ใจ

5) วิธีเก็บของ

อุปกรณ์

1. นาฬิกาจับเวลา (ที่ศูนย์นิยมตัวแรกของวินาที)
2. ทางวิ่งเรียบระยะ 10 เมตร ระหว่างเส้นชาน 2 เส้น หลังเส้นเริ่ม และนอกเส้นปลายมีวงกลมเส้นยาศุนย์กลาง 50 เซนติเมตร สัมผัสรอย
3. หอนไม้ขนาด $5 \times 5 \times 10$ ซ.ม.
4. รายชื่อผู้รับการทดสอบ
5. โถบันทึกเก้าอี้พร้อม

วิธีปฏิบัติ เมื่อให้สัญญาณ "เข้าที่" ผู้รับการทดสอบยืนหลังเส้นเริ่มให้เท้าชั้งหนึ่ง จดเส้นเริ่มพร้อมแล้วสั่ง "ไป" ผู้รับการทดสอบบอกว่า "ไปยัง" เดินปลายทาง 10 เมตร เก็บในที่วางอยู่ในวงกลมนอกเส้นปลายมาทอนหนังแล้ววิ่งกลับไปวางหอนในลิ้งในวงกลมหลังเส้นเริ่ม ขณะเดียวกันวิ่งกลับไปหยิบไม้อีกหอนหนึ่งในวงกลมนอกเส้นปลายวิ่งกลับขามเส้นเริ่ม ไปให้เร็วที่สุด

การคิดคะแนน จะเวลาไว้เป็นศูนย์นิยมตัวแรกของวินาที ตั้งแต่เริ่มออกวิ่งจนถึงขณะที่นำไม้อีกหอนที่สองกลับไปวางไว้ในวงกลม

ระเบียบการทดสอบ

อนุญาตให้ประกอบได้ 2 ครั้ง และบันทึกเวลาที่ดีที่สุดไว้

ควรจับเวลาอย่างแท้จริงและมีผู้ช่วยคุมความเร็วในการทดสอบให้วางท่อนไม่ลังในวงกลมถูกต้องหรือไม่

ควรปรับทางวิ่งให้เรียบและอยู่ในสภาพที่ไม่ลื่น

6) ดึงขอ

6.1 ดึงขอสำหรับบุรุษ (อายุถึง 60) และเด็กชาย (12 ปีขึ้นไป)

อุปกรณ์

1. ราวดีเยาว์ที่อาจเลื่อนให้สูงไปตามส่วนสักของผู้รับการทดสอบ เส้นผาสุนย์กลางของราวดีเยาว์ประมาณ 2-4 เซ็นติเมตร

2. ม้านั่ง เพื่อให้เข็นจับราวดีเยาว์สะดวก

3. ก้อนแมกนีเซียม carbide เนต

4. รายชื่อผู้รับการทดสอบ

วิธีปฏิบัติ ผู้รับการทดสอบก้าวขึ้นมาอีกท่วงอยู่ใกล้ราวดีเยาว์ที่จับไว้ จับราวดีเยาว์หรือไม่ พากดวยเท้าจับคำว่ามือให้มืออยู่หางกันเทาช่วงใกล้ แขนเหยียด เท้าพ่นพ่น

เมื่อยื่นในท่าตั้งคนพร้อมแล้วให้สัญญาณ "เริ่ม" ผู้รับการทดสอบจะเข็นดึงตัวขึ้นจนคงพนังค์ราวดีเยาว์หรือไม่หากแล้วปล่อยตัวลงสู่ท่าตั้งคน แขนเหยียดโดยไม่ต้องหยุดให้ทำซ้ำบ้างนี้ต่อไปให้มากครั้งที่สุดเท่าที่จะทำได้

การวัดคะแนน นับจำนวนครั้งที่ดึงให้คงพนราวดีเยาว์

ระเบียบการทดสอบ

1. ดำเนินการทดสอบโดยพักนานเกินไป เช่น 2 หรือ 3 วินาทีขึ้นไปหรือไม่สามารถคงให้คงพนราวดีเยาว์ติดกัน 2 ครั้ง ให้หยุดการประลอง

2. ไม่อนุญาตให้ผู้รับการทดสอบหาประโยชน์จากการแก่งเท้าหรือเทาชาเจ้าหน้าที่ทดสอบอาจใช้มือตรวจสอบได้โดยเหยียดแขนให้พาดหนาซากของผู้รับการทดสอบ

3. อาจทดสอบที่เดียวหลาย ๆ คนได้โดยใช้ระบบกรรมการรวมกอยແນະນຳ
ດູແລວຍາງພອເພີ່ມແລະເປັນທີ່ໄວ້ໃຈ

6.2 ກອແຂນໂຫຍກຕົວ ສໍາຮັບໜູງ ແລະ ກົດຂາຍທຶນຂຶ້ນໃນໄກ້
ອຸປະກອນ

1. ນາຟິກຈັບເວລາ

2. ຮາວເຄື່ອງ ອົງໄມ້ພັດມີເສັ້ນຜົນຍົກລາງປະມາລ 2-4 ເຊັນທີເມຕຣ

3. ມານັ້ນເພື່ອສະຄວກໃນກາຍືນຈັບຮາວ

4. ກອນແມກນີ້ເຊີ່ມຄາບອ່ານັດ

5. ຮາຍຊື່ອຸປະກອນກາරທົດສອບ

ວິສີປົງປົກ ຜູ້ອຸປະກອນກາරທົດສອບກາວໜັນມານັ້ນໃກ້ລັບຮາວເຄື່ອງ ຈັບຮາວທີ່ໄມ້ພັດດ້ວຍ
ທາຈັບຄວາມນື້ອໃຫຍ່ແລະ ລູກຄາງອີ່ນໆເອົາຮາວເຄື່ອງ ເນື່ອຍື່ນທີ່ຕັ້ງຄນພຽມແລວໃຫ້ສັງຫຼຸບານ
"ເຮີມ" ຜູ້ອຸປະກອນການທົດສອບຍົກເຫາຂາງທີ່ນັ້ນນຳແລະອູ່ໃນທາດອຍຕົວ ໃຫ້ຄາງອູ່ເຫື່ອຮາວທີ່ໄມ້
ໄມ້ພັດຕົກໄວ້ໃຫ້ນໍາທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະນາໄດ້

ກາຣົດຄະແນນ ຈັບເວລາເປັນ ວິນາທີ

ຮະເບີນກາຣທົດສອບ

1. ຄາງຄອງອູ່ເຫື່ອຮາວທີ່ໄມ້ພັດ ແຕ່ຄາກາງຄດໄປຕົກຮາວທີ່ອໍາກວ່າຮາວ
ແມແຕກຮັງເຄື່ອງໃຫຍ່ຕິກາຣທົດສອບ

2. ເຫາຄອງໄນ້ສັມຜັກບໍສົງໜຶ່ງສົງໄດ້

7) ຂອກຈັງໜາ (ສຕຣີ ແລະ ເດັກໜູງ)

ອຸປະກອນ

1. ໂຄສື່ເລື່ອມທີ່ໄມ້ 1 ຕົວ

2. ໄນຮຣທົດບອກມາທຣາເຫັນທີເມຕຣໄມ້ເກີນ 50 ຊ.ມ. 1 ອັນ

วิธีปฏิบัติ ให้รับการทดสอบขั้นยืนบนโต๊ะ หรือเก้าอี้ เทาชิด เข้าทึ่ง ปลายเท้าจด ขอบโต๊ะ หรือเก้าอี้ พร้อมแล้วก็ตัวปลดอยมือหงส์สองลงข้างหน้า นิ้วหัวแม่มือเกี่ยว กัน แบบฝ่า มือให้ปลายนิ้วกลางเหยียดเลื่อนลงไปตามแนวโน้มรหัศซึ่งออกติดไว้กับของโต๊ะ และยื่นตัง ให้ลากกับของโต๊ะไปข้างล่าง

การคิดคะแนน ถือระดับเท่าเป็น ๐ ช.ม. ปลายนิ้วกลางเลื่อนลงไปข้างหน้าได้ทำ เท่าใด ให้นั้นทิศเป็นเซ็นติเมตร

ระเบียบการทดสอบ

๑. เข้าทึ่งจะเอียงแขนโดยแขนหนึ่งลงไม่ได้ให้มือหงส์สองเสมอกัน

๘) วิธีทางไกล

1,000 เมตร สำหรับชายอายุ 12 ปี และมากกว่า 12 ปีขึ้นไป

800 เมตร สำหรับหญิงอายุ 12 ปี และมากกว่า 12 ปีขึ้นไป

600 เมตร ทั้งชายและหญิงที่อายุต่ำกว่า 12 ปี

อุปกรณ์

๑. นาฬิกาจับเวลา ผู้จับเวลาไม่มีกินและเรือน

๒. กำหนดระยะเวลาหางวิงไว้ให้ถูกต้องทั้งแท่นเริ่มตั้ง เสนซ้าย

๓. รายชื่อผู้รับการทดสอบ

๔. กระดาษบันทึกเวลา

วิธีปฏิบัติ เมื่อให้สัญญาณ "เข้าที่" ผู้รับการทดสอบยืนในเท้าหนึ่งแตะเส้นเริ่ม เมื่อพร้อมและนิ่ญปลดอยตัวสั่ง "ไป" ผู้รับการทดสอบออกวิ่งไปตามทางที่กำหนดไว้ เร็ว ที่สุดเท่าที่จะเร็วได้

(แม้ว่าจะอนุญาตให้เดิน แต่ยังเน้นความสำคัญในเรื่องการรักษาระดับความเร็ว ให้คงที่อยู่เสมอ)

การคิดคะแนน อย่างที่เป็นครั้งวินาทีจนจะระยะทางวิ่ง

ระเบียบการทดสอบ

1. ควรจับเวลาคุณภาพการจับเวลา
2. โดยนับตรงกันข้าม จะใช้การทดสอบเป็นหมู่ลับบ้างก็ได้ดังนี้
 - ก. กำหนดให้ผู้วิ่งคนหนึ่งมีกรรมการร่วมคนหนึ่ง ให้กรรมการร่วมคนนั้นอยู่ข้าง ผู้จับเวลาเป็นแนวเดียวกับเส้นชัย
 - ข. ให้ผู้จับเวลาที่มีนาฬิกาอยู่ในมือเรื่องเดียวกันเวลาเป็นวินาที กรรมการร่วมคนอื่น ๆ ก็จะเวลาทันกันว่างของตนมาถึง
3. ลูกรถ เรียบและอยู่ในสภาพที่ดี
4. สภาพของอากาศควรให้เกิดผลในการ เปรียบเทียบได้ เช่นไม่มีลม และ อุณหภูมิสูง เกินไป

ภาคผนวก ช.

สูตรทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย

$$\bar{X} = X_0 + \frac{i \sum fX}{N}$$

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N}}$$

$$z = \frac{X - \bar{X}}{S.D.}$$

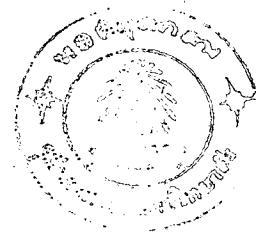
$$T = 50 + 10 z$$

$$r_{xy} = \frac{\sum (X - \bar{X})(Y - \bar{Y})}{N \sigma_x \sigma_y}$$

$$H_r : r = 0$$

$$\sigma_r = \sqrt{\frac{1 - r^2}{N}}$$

บรรณานุกรม

พิพิธพิร แก้วมุกดา "ประวัติการฝึกหัดครูพลศึกษาในประเทศไทย" วารสารสหศึกษาพลศึกษา และสันนิഹារ ปีที่ 1 เล่มที่ 1 มกราคม 2503.

บุญเจด สุวรรณพุกนย ข้อทดสอบมาตรฐานระหว่างประเทศ. พลศึกษาสาร ปีที่ 1 ฉบับที่ 8 มีนาคม 2512.

Sharman, Jackson, R., Introduction to Physical Education, A.S. Barnes and Company, New York, 1945.

Cowell, Charles, C. and Schwehn, Hilda, M., Modern Principle in High School Physical Education, Allyn and Bacon, Inc., Boston, 1958.

Bucher, Charles, A., and Reade, Evelyn, M., Physical Education in the Modern Elementary School, The MacMillan Company, New York, 1958.

Mathews, Donald, K., Measurement in Physical Education, W.B. Saunders Company, Philadelphia, 1968.

Clarke, Harrison, H., Application of Measurement to Health and Physical Education, Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, N.J. 1959.

McCloy, Charles, H. and Young, Norma, D., Tests and Measurement in Health and Physical Education, Appleton - Century-Crofts, Inc., New York, 1954.

Bovard, John, F., and Cozens, Frederick, W., Test and Measurement in Physical Education, W.B. Saunders Company, 1930.

Kistler, Joy, W., "A comparative Study of Methods for Classifying pupils," Research Quarterly, Vol. 5, No. 1, March 1934.

Yates, Leonard, A., A comparative Study of Socialization in Physical Education Due to Class Organization, Dissertation Abstracts, University Microfilms, Inc., Michigan, Vol.17, No. 3, April 1957.

Reuter, Edward, R., The Relation of Weight Lifting Performance to Certain Measures of Body Structure, Dissertation Abstracts, University Microfilms, Inc., Michigan, Vol.17, No. 11 November 1957.

Nicholas, Harold, J., The Effect of Rapid Weight Loss on Selected Physiologic Responses of Wrestlers, Dissertation Abstracts, University Microfilms Inc., Michigan, Vol. 18, No.5, May 1958.

Roberts, John, A., An Analysis of Factory involved in Physical Retardation, Dissertation Abstracts, University Microfilms, Inc., Michigan, Vol. 19, No.7, January 1959.

Shuck, Gilbert, R., The Effect of Athletic Competition on the Growth and Development of Boys in Selected Junior High Schools as Assesed by the Grid, Dissertation Abstracts, University Microfilms Inc., Michigan, Vol. 20, No. 3, February 1960.

Bos, Ronald, R., An Analysis of Youth Fitness Project Data and a Comparison of these Data with Comparable Recorded Prior to 1940, Dissertation Abstracts, University Microfilms, Inc., Michigan, Vol. 23, No. 4, July 1962.

Ahmed, Samai, H., Leg Strength and Height - Weight Factor in Relation to Cardio - Vascular Efficiency of College Women, Dissertation Abstracts, University Microfilms, Inc., Michigan, Vol. 26, No. 4, October 1965.

Pragman, David, The Relationship of Weight Loss to Strength Changes in Obese Adult Female, Dissertation Abstracts, University Microfilms, Inc., Michigan, Vol. 27, No. 11, May 1967.

Coates, Edward, Jr., The Relationship of the Ohio State University Physical Index to Achievement, Dissertation Abstracts, University Microfilms, Inc., Michigan, Vol. 27, No. 9, March 1967.

Elfenbaum, Louis, The Physiological Effects of Rapid Weight Loss Among Wrestlers, Dissertation Abstracts, University Microfilms, Inc., Michigan, Vol. 27 No. 9, March 1967.

Babin, Wayne, L., The Effects of Various Work Loads on Simple Reaction Latency as Related to Selected Physical Parameters, Dissertation Abstracts, University Microfilms, Inc., Michigan, Vol. 28, No. 1 July 1967.

Kerr, Barry, A., Weight and Velocity Factors in Kinesthetic Learning and Transfer of Training, Dissertation Abstracts, University Microfilms, Inc., Michigan, Vol. 28, No.3 September 1967.